

ÁO ĐỎ - MẶT TRỜI GHEN

Những tưởng giờ trưa em đã ngủ
Trả đất này Anh qua lại làm thơ
Nhưng Em đó như mây hồng bay lạc
Giết thên thang xa khuất cuối hôn Anh
Một mặt trời mà thế gian còn không kham nổi
Sao môi Em hồng áo đỏ khổ người thêm
Chân lống cuống như say làm sao Anh đi
nổi Mất mặt trời áo đỏ mặt trời
ghen Ngày

